

Det er de fundamentale ting, som for os er forudsætningen for at kunne blive godkendt som adoptant. Det er det, der ligger til grund. Det er det, vi alle sammen sådan set er enige om, og det synes jeg også er væsentligt at holde fast i.

Så ligger der derudover også en række mere generelle godkendelseskrav, som skal være opfyldt, for at man kan få lov til at blive adoptant. Vi stiller i dag samme krav til godkendelse om egnethed, uanset om det drejer sig om en enlig eller om et gift par. Det er vi meget enige i at vi skal fastholde. Der skal være ensartede regelsæt; det er det, der skal ligge til grund for alle.

Det, som forslaget her lægger op til, er så at sige blot at acceptere, at registrerede par får mulighed for at blive prøvet med hensyn til egnethed efter nøjagtig det samme regelsæt for at kunne få lov til at adoptere. Derfor er det et lille skridt, for det er det samme regelsæt, det er nøjagtig de samme kriterier, der skal opfyldes.

Vi betragter det som værende et lillebitte skridt, og vi støtter det fra Socialdemokratiets side på betingelse af – det vil jeg godt understrege – at der er nøjagtig de samme krav til godkendelse, og på betingelse af, at der foreligger bilaterale aftaler med afgiverlandene og – selvfølgelig – adoptionsmyndighederne i Danmark.

Kl. 15.25

Det, vi ønsker her – og det er så faktisk til gengæld meget væsentligt for os at se – er at skabe lighed for loven, så det er egnethedsvurderingen, der er afgørende for, om man kan bruges som adoptivforældre, og at udgangspunktet hele vejen igennem, uanset hvem man er, og hvor mange man er, er barnets tarv.

Vi ved, at man i Storbritannien og Sverige har taget det her skridt, Holland er også godt på vej. Nu hørte jeg ministeren nævne Sverige, men det kunne også være interessant at høre, hvordan det egentlig går i Storbritannien. Sverige har jo forud for deres beslutning rent faktisk, som også vi har været inde på, foretaget en række konkrete undersøgelser via det svenske justitsministerium.

Jeg skal være den første til at ærgre mig over, at vi ikke har tilsvarende undersøgelser, og at vi heller ikke kan få ministeren til at lave dem. Vi ville finde det godt, om vi undervejs var blevet enige om at få lavet slige undersøgelser. Men så længe vi ikke har det, må det vel også være naturligt at sige, at vi er ret sammenlignelige med Sverige, og de undersøgelser, der ligger der, og som er årsagen til, at man har sat det i værk i

Sverige, har netop vist, at der ikke var betænkeligheder ved at gøre det.

Det, jeg synes vi skal passe på, er, at vi ikke, som debatten også her haft et skær af, skaber myter og fordomme.

Og så kan jeg alligevel ikke lade være med at sige – for det er altid så rart at kunne slutte af med noget, der er lidt mere positivt: Op igennem 1980'erne var det helt givet og klart og indiskutabelt, at hvis enlige fik lov til at adoptere, stoppede man fra afgiverlandenes side med at ville afgive børn til Danmark. Derfor fik vi ingen lovgivning, der gav enlige den ret. Pludselig en dag kom en konservativ minister og havde godkendt, at enlige kunne få lov, så jeg har en overvejelse om, om vi måske i en samling skulle lade være med at rejse det her spørgsmål og så lige så stille håbe på, at det ville vise sig, at der nok var en konservativ minister, som ville tage et lige så godt skridt, som den daværende Erik Ninn-Hansen tog tilbage i 1980'erne. Man har da lov at håbe i hvert fald.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Ordføreren skal lige blive her et øjeblik. Der er en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu henviste den socialdemokratiske ordfører til den svenske undersøgelse, og jeg er også enig i, at man godt kan drage paralleller mellem Sverige og Danmark, og at den må have en vis relevans. Af undersøgelsen fremgår det jo tydeligt, at der for en del børn kan opstå konflikter i faser af barndommen i relation til, at deres forældre er homoseksuelle. Det vil sige, at når vi ved, at der er færre adoptivbørn end forældre, der ønsker at adoptere, så er valget jo reelt, om det her barn skal i en homoseksuel familie eller i en heteroseksuel familie. Med den undersøgelse i mente er det så ikke bedst for barnet at komme til en heteroseksuel familie?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, den konservative ordfører skulle have fortsat med at læse og skulle have læst konklusionerne, der også er blevet draget fra den svenske justitsministers og ministeriets side deroppe, for de er netop, at man ikke kan drage de her paralleller, som den konservative ordfører gør.